

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ.

ΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

1891.

Μήνες	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον	Μήνες	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατον
Ιαν.	6	7	8	9	10	11	12	Ιουλ.	7	8	9	10	11	12	13
	13	14	15	16	17	18	19		14	15	16	17	18	19	20
	20	21	22	23	24	25	26		21	22	23	24	25	26	27
	27	28	29	30	31				28	29	30				
Φεβ.	3	4	5	6	7	8	9	Αύγ.	4	5	6	7	8	9	10
	10	11	12	13	14	15	16		11	12	13	14	15	16	17
	17	18	19	20	21	22	23		18	19	20	21	22	23	24
	24	25	26	27	28				25	26	27	28	29	30	31
Μάρ.	3	4	5	6	7	8	9	Σεπτ.	1	2	3	4	5	6	7
	10	11	12	13	14	15	16		8	9	10	11	12	13	14
	17	18	19	20	21	22	23		15	16	17	18	19	20	21
	24	25	26	27	28	29	30		22	23	24	25	26	27	28
	31								29	30					
Απρ.	7	8	9	10	11	12	13	Όκτ.	6	7	8	9	10	11	12
	14	15	16	17	18	19	20		13	14	15	16	17	18	19
	21	22	23	24	25	26	27		20	21	22	23	24	25	26
	28	29	30						27	28	29	30	31		
Μάϊ.	5	6	7	8	9	10	11	Νοεμ.	3	4	5	6	7	8	9
	12	13	14	15	16	17	18		10	11	12	13	14	15	16
	19	20	21	22	23	24	25		17	18	19	20	21	22	23
	26	27	28	29	30	31			24	25	26	27	28	29	30
Ιούν.	2	3	4	5	6	7	8	Δεκ.	1	2	3	4	5	6	7
	9	10	11	12	13	14	15		8	9	10	11	12	13	14
	16	17	18	19	20	21	22		15	16	17	18	19	20	21
	23	24	25	26	27	28	29		22	23	24	25	26	27	28
	30								29	30	31				

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

— Πρακτικός τρόπος άναμνήσεως. 'Ο διάσημος 'Αμερικανός ρήτωρ Στήβενς έχρεώσται μεγάλας υποχρεώσεις εις τινά νέον, διά τας υπηρεσίας, τας οποίας τὸ προσέφερε κατά τας βουλευτικές έκλογάς, καθ' ἃς ἐξελέχθη βουλευτής, ὑποσχέθη δὲ ὅτι ἅμα εἰσήρχετο εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτ' τὸν διώριζεν εἰς κατάλληλον θέσιν. Δυστυχῶς, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ὁ κ. Στήβενς ἐλησμόνησεν ἐντελῶς τὸν νέον τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπόσχεσιν του.

Ἡμέραν ὅμως τινὰ ἐνῷ ἐκάθητο παρὰ τὸ γραφεῖον του εἰς τὴν Βουλὴν, λημβάνει παρὰ τοῦ κλητῆρος μίαν ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν γεγραμμένα τὰ ἐξῆς—Γενέσσεως κεφ. μ', ἔδαφ. 14.—κάτωθεν δ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ νέου. 'Ο κ. Στήβενς ἦτο ἄνθρωπος εὐσεβὴς καὶ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ πάντοτε τὴν 'Αγίαν Γραφήν. 'Οθεν εὗρε τὸ ἐν λόγῳ ἔχονός ἐξῆς: «Πλὴν ἐνθυμήθητι με, ὅταν γελῶν εἰς σὲ καλὸν καὶ κάμε ἔλεος, παρακαλῶ, πρὸς ἐμέ καὶ ἀνάφερε περὶ ἐμοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ ἐξάγαγέ με ἐκ τοῦ οἴκου τούτου.» Οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους ὁ μικρὸς 'Ιωσήφ εἶπεν εἰς τὸν ἐν φυλακῇ ὄντα ἀρχινοχὸν τοῦ Φαραῶ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνειρον ἐξήγησε, ἀνέκλινσαν εἰς τὸν κ. Στήβενς τὴν λησμονηθεῖσαν ὑπόσχεσιν καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν νέον, «'Οχι μόνον θὰ σὲ ἐνθυμῶ, ἀλλὰ

καὶ θὰ ζητήσω τὸν διορισμὸν σου, παρὰ τοῦ Προέδρου σήμερον. 'Ελθέ ἀμέσως ἐνταῦθα» καὶ πράγματι ὁ νέος μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκάθητο ἀναπαυτικά εἰς ἐν τῶν γραφείων τοῦ ὑπουργείου τῶν σωτηρικῶν ὡς ὑπάλληλος!

— Δικαιολογία. 'Ο Βενιαμὴν Φραγκλῖνος ἦτο διάσημος διὰ τὰ σοφὰ καὶ πρακτικὰ αὐτοῦ ἀποφθέγματα. Οὗτος συνέφωνσε μίαν ἡμέραν με ἑνα νέον νὰ συναντηθῶσιν εἰς ὠρισμένον μέρος. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν ὁ Φ. ἦτο εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἀλλ' ὁ νέος δὲν ἦλθεν. Τὴν ἐπιούσαν ὁ νέος ἰδὼν αὐτὸν ἤρχισε νὰ δικαιολογῇ διὰ τὴν ἀπουσίαν του τὴν προτεραίαν.

— «Στάσου, φίλε μου, ἀνεφώνησεν ὁ Φ., ἄρκετ' εἶπες, σὲ βεβαίω δέ, ὅτι ὁ νέος, ὅστις εἶναι ἱκανὸς νὰ χαλκεύῃ μίαν δικαιολογίαν, σπανίως εἶναι ἱκανὸς νὰ πράξῃ ἄλλο τι!» Ἀπολογία πρέπει νὰ δίδεται, ἀλλ' ἐν συντόμῳ καὶ ἐν ἀπλοτητί, οὐχὶ δὲ καὶ τετορνευμένως. 'Ο νέος, ὅστις προσπαθεῖ νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τὰ παράθασιν καθήκοντος, δυναμένου νὰ ἐκτελεσθῇ δὲν εἶναι ἱκανὸς διὰ σπουδαίαν ἐργασίαν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 'Οθεν πρέπει νὰ ἡμεθα ἀκριβεῖς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τῶν καθηκόντων ἡμῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν εἶναι καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποσχέσεων ἡμῶν.

— Διὰ τοὺς νέους. Κύριός τις ἠρώτησέ ποτε ἑνα νέον. «Εἶδες ποτὲ σου κίβδηλον δεκάδραχμον τραπεζικόν.

Μάλιστα.

— Διὰτὶ ἐπλαστογραφῆθῃ; Διότι ἤξιζε τὸν κόπον.

— 'Επταίε τὸ δεκάδραχμον διὰ τοῦτο; 'Οχι.

— Εἶδες ποτε στουπόχαρτον κίβδηλον; 'Οχι.

— Διὰτὶ; Διὰτὶ δὲν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ κίβδηλοποιηθῇ.

— Εἶδες ποτὲ Χριστιανὸν κίβδηλον;

'Εκατοντάδας.

— Διὰτὶ ἦσαν κίβδηλοι;

Διότι ἤξιζον τὸν κόπον.

— 'Επταίον οἱ ἀληθεῖς Χριστιανοὶ διὰ τοῦτο;

'Οχι.

— Εἶδες ποτὲ κίβδηλον ἄπιστον;

Οὐδέποτε.

— Διὰτὶ;

Διότι δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ τὸν κίβδηλοποιήσῃ τις.

Καὶ ὅμως, φίλε μου, προσέθηκεν ὁ κύριος ἐκεῖνος, ὑπάρχουσι πολλοὶ νέοι, οἵτινες ἀγωνίζονται νὰ κίβδηλοποιήσουν, ἵγουν νὰ ἀπομιμηθοῦν χαρακτῆρα καὶ διαγωγὴν, τὰ ὅποια ὄχι μόνον ἀξίαν δὲν ἔχουν, ἀλλὰ καὶ πολὺ βλαπτικὰ καὶ ἄτιμα εἶναι!

— Παιδίον τι ἐρωτηθέν, διὰτὶ προσεύχεται τὴν νύκτα καὶ οὐχὶ τὴν πρωίαν, ἀπεκρίθη, «ἔχω χρεῖαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ σκότος, ἀλλ' οἰονόηποτε ἔξυπνον παιδίον, ὡς ἐγώ, δύναται νὰ φρονεῖν διὰ τὸν ἑαυτόν του τὴν ἡμέραν!»

Πολλοὶ, πλείστοι εἶναι ὡς τὸ παιδίον τοῦτο. Δύναται νὰ φρονεῖν δι' ἑαυτοῦς, ὅπως θέλουν, εἰς τὴν εὐτυχίαν, καὶ μόνον ἔχουν ἀνάγκην τῆς προσευχῆς εἰς τὰ σκότῃ τῆς λύπης καὶ τῆς δυστυχίας. Τοῦτου ἐνεκα ζοῦν ζωὴν ἄνευ προσευχῆς καὶ ἄνευ Θεοῦ. 'Ελπίζω ὅτι οὐδεὶς τῶν μικρῶν συνδρομητῶν τῆς 'Εφ. τῶν Παίδων κατακλινεταὶ χωρὶς νὰ προσεύχηται εἰς τὸν Οὐράνιον του Πατέρα πρωίτε καὶ ἐσπεράς.

Θαυμασία αὐξήσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 7ου	αἰῶνα τοῦ Χριστιανισμοῦ ἦτο	500,000 περίπου
" " " 14ου	"	25,000,000 "
" " " 17ου	"	80,000,000 "
" " " 18ου	"	150,000,000 "
" " " 18ου	"	200,000,000 "
Τὸ 1880	"	410,000,000 "

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποῖος εὗρεν ἡμίονους εἰς τὴν ἔρημον;
2. Ποῖοι ἐπῆραν σκύλους εἰς ἑνα χορὸν;
3. Ποῖος ἐφρονεῖτο διὰ λίθου πεσόντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του;